

ПРЕПИСЪ.

Оригиналът напечатанъ на 4 страници съ по една колона стихове. Запазенъ въ Общинската библиотека въ София.

88-
7
134-

Смъртъ или свобода
Идеалъ му бѣше,
Неустрашимъ въ нищо
Въ този пхтъ вървеше.

Борецъ той бѣ страшенъ
Въ борбата неравна,
Помнимъ това всички
Не бѣше отдавна.

Двадесетъ и двѣ години
Отъ тѣзъ черна дата,
Стърчеше въ София
Бѣсилница свята.

На нея висеше
Българската гордостъ,
Той бѣ Василъ Левски
Прѣдаденъ съсъ подлостъ.

Въ ханчето Какрина
Единъ извергъ попо
Продаде хероя,
Левски е вечъ робъ.

Ржцѣтъ внашки
Свързани сж вечъ,
Жертвата ще каратъ
Нейдѣ надалечъ.

Турцитѣ пируватъ,
Викатъ съ звѣрски ревъ:
Че тѣ сж хванали
Българскиятъ левъ.

Въ София нещастна
Ще го каратъ тамъ,
Триста турци бѣха,
А Левски е самъ.

Демоне! попь Кръствъ,
За колко ли злато,
Продаде безбожно
Това момче свято?

Тозъ херой велики
Тѣзъ българска слава,
Скжпо, ахъ, ти вудо,
Продаде тѣзъ глава.

Пастиръ и прѣдателъ
Подъ расото черно,
За туй ли го носихъ
Ти чедо нѣвѣрно?

Цѣлий народъ днеска
Тебе ще провина,
Проклѣ те и Левски
Отъ тукъ като замина.

Прѣдъ смъртъта хероя
Тѣзъ дума изрече:
"Пѣкленна ти душа
Безбожни човѣче"!

Послѣ каза; "Сбогомъ,
Българю мила,
С,богомъ и тебъ майко
Що си ме родила"!

Тѣй свърши светеца
И заклопи очи ...
Попъ Кръсто остана
Още кръвѣ да лочи.

Отъ тогасъ до сега:
Двайсетъ и двѣ години,
Сѣмето на Левски
Плодъ вече роди ни.

Нѣма турско иго
Въ свобода живѣемъ,
Но май да я пазимъ
Твърдѣ не умѣемъ.

Гдѣ е сега Левски
да мож'да погледа,
Самъ да се порадва
На своята побѣда.

Името му славно
Ще се помни вечно,
Че то е безсмъртно,
почти безконечно.

За това е днеска
День за насъ великъ
За туй поклонъ правимъ
Прѣдъ неговий ликъ.

София 21 Октомврий 1895 г.

Хр.Ив.Джамеджиевъ

В Ъ П А М Я Т Ъ

ОТКРИВАНЕТО НА ПАМЕТНИКА НА НАЙ-ВЕЛИКИЯ БЪЛГАРСКИ
РЕВОЛЮЦИОНЕРЪ И АПОСТОЛЪ ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ.

Смъртъ или свобода
Идеалъ му бѣше,
Неустранимъ въ нищо
Въ този нѣтъ вървеше.

Борець той бѣ страненъ
Въ борбата неравна,
Помнимъ това всички
Не бѣше отдавна.

Двадесетъ и двѣ години
Отъ тѣвъ черна дата,
Стърчеше въ София
Бѣсилница свята.

На нея висеше
Българската гордостъ,
Той бѣ Василъ Левски
Прѣдаденъ съсъ подлостъ.

Въ ханчето Какрина
Едикъ извергъ поно
Продаде хероя,
Левски е вечъ робъ.

Ржцѣтъ знайки
Свързани сж вече,
Жертвата ще каратъ
Нейдѣ надалече.

Турцитѣ ириватъ,
Викатъ съ звѣрски ревъ:
Че тѣ сж хванали
Българскиятъ Левъ.

Въ София нещастна
Ще го каратъ тамъ,
Триста турци бѣха,
А Левски е самъ.

Демоне! понь Кръсто,
За колко ли знато,
Продаде безбожно
Това момче свято?

Товъ херой велики
Тѣвъ българска слава,
Сажно, ахъ, ти будо,
Продаде тѣвъ глава.

Пастиръ и прѣдатель
Подъ расото черно,
За туй ли го носилъ
Ти чедо нѣвѣрно?

Цѣлий народъ днеска
Тебе ще промилна,
Проклѣ те и Левски
Отъ тукъ като замина.

Прѣдъ смъртѣта хероя
Тѣвъ дума изрече:
"Цѣлѣнна ти душа
Безбожни човѣче"!

Послѣ каза: "Сбогомъ,
Българно мила,
Сбогомъ и тебъ майко
Що си ме родила"!

Тѣй свѣрни светеца
И замлопи очи . . .
Понъ Кръсто останя
Оце кръвъ да лочи.

Отъ тогасъ до сега:
Двайсетъ и двѣ години,
Сѣмето на Левски
Плодъ вече роди ни.

Нѣма турско нго
Въ свобода живѣемъ,
Но май да я пазимъ
Твърдѣ не умѣемъ.

Гдѣ е сега Левски
да мож'да погледа,
Самъ да се порадва
На своята побѣда.

Името му славно
Ще се помни вечно,
Че то е безсмъртно,
почти безконечно.

За това е днеска
Денъ за насъ великъ
За туй поклонь правимъ
Прѣдъ неговий ликъ.

София 21 Октомврий 1895 г.

Хр.Ив.Диммеджневъ